

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 15 Maiu st. v.

Urită coincidență!

Precând studenții din capitala Ungariei cutieră stradele cântând „Kossuth Lajos azt izente!”, ear în dietă se discută asupra simpatiilor, de care se bucură armata în mijlocul poporului maghiar, curtea cu jurați achită pe redactorul unui diar, în coloanele căruia armata, după părerea ministrului de război, a fost insultată și condamnată pe acusatorul public la purtarea cheltuielilor de proces.

De ce aceasta?

Pentru-ca să nu mai rămână nici o îndoeală, că avem noi dreptate, când ne plângem de stările, la care am ajuns.

Fericiți oameni colegii nostri maghiari! Precând noi aștialaltii trebuie să cumpenim de trei ori fiesce-care cuvânt mai nainte de a-l pune pe hârtie și tot nu scăpăm de cheltuelile proceselor de presă, ei, mai răsfațați de soarte, pot să arunce vorbele cu furca și mare minune, dacă nu se mai fac și manifestațiuni publice în onoarea lor.

E însă mare puterea opiniunii publice.

Sub presiunea opiniunii publice a judecat curtea cu jurați, și scim noi casuri, în care jurații au fost atacați pe uliță, fiindcă erau bănuiați a nu fi votat după-cum cerea sentimentul public maghiar.

Tot sub presiunea sentimentului public s'au spart ferestrele dela casă, în care locuiesc generalul Janski, tot sub presiunea sentimentului public s'au făcut și interpelațiuni în dieta Ungariei și tot sub presiunea sentimentului public a declarat dl Tisza, că dl general Janski este un om lipsit de tact.

Prea bine! nu scim însă unde poate să ne mai ducă presiunea acestui sentiment public și nu scim ce are să fie, când va veni timpul, ca dl Tisza să fie silit a dice: „Már most nem lehet, kérem alásan!”

E foarte tristă crescerea ce li se dă tinerimii maghiare și foarte primejdioase sînt deprinderile publicului maghiar, încât nu putem să le repetăm din destul tinerilor nostri români: „Nu vă uitați

acolo, acoperiți-vă fețele și vă depărtați de voi sînteți fiii unui popor de oameni cu deosebire chibzuiți și prin această fire chibzuită are să-și croiască neamul nostru ca în istoria omenirii!”

Și uici că avem să ne risipim noi

alegătorilor mei, când voui crede de cuviință, de ce anume nu îi mai pot reprezenta în sinod.

Nu sciu încă, dacă voui fi ori nu silit vreodată să o fac aceasta; în tot cazul însă nu o voui face fără-ca alegătorii mei să o fi cerut ei înșiși. Cred dar' de cuviință a-mi lămurii deocamdată față cu publicul cel mare pozițiunea.

N'o fac nici aceasta din chiar voia mea, ci fiindcă am fost provocat și mă simt dator a restabili adevărul.

Cunoscînd spiritul ce predominesce la curtea metropolitană din Sibiu, sciam că fapta retragerii mele din sinod va fi exploatată în favorul „slugilor plecate”, ceea-ce s'a și întemplat chiar în cursul sesiunii. Nici aceasta însă, nici fătăriile nesfite ale „Telegrafului român” n'au putut să mă îndemne a eși din reserva, pe care mi-am impus-o.

Acum însă a început să easă la iveală și „materialul bun” pentru foile guvernamentale.

Comentând în doi numeri consecutivi cele petrecute în sinod, guvernamentalul „Magyar Polgár” din Cluj exploatează politicesce fapta retragerii mele din sinod în favorul Părintelui Metropolit Miron.

Eată unul din cele două articole:

„Sinodul gr.-or. și metropolitul.

„Sinodul gr.-or. și metropolitul. Sinodul gr.-or. și metropolitul se apropie de...”

„Miron Roman, arhiepiscopul și metropolitul gr.-or., a atins în vorbirea sa de deschidere o parte foarte simțibilă a multora, care nu edifică în biserică, ci dărîmă. Aceasta e lucru mai ușor decât aceea, și din această cauză mai bucuros recurg la aceasta, decât la aceea. Deoparte motorul e răsbunarea personală, antipatia, de altă parte afacerea și zelul față cu biserică, dar fiindcă răsbunarea e dulce, recurg mai virtos la aceasta.

„Cine nu cunoaște ara personală, lupta personală în biserică arhiepiscopescă greco-orientală?”

„În importanta arhiepiscopie, care numără 700.000 suflete, mai lipsia numai ca să-l dea jos de pe scaun pe metropolitul, pentru-ca să așeze acolo o păpușă din neamul și partidul, care se ține de dl Diamandi Manole.

„Vađa s'a subminat, simburile discordiei s'a împrăsciat în toate părțile, a pustiit lupta personală și furtuna . . . pentru-ce?”

„E neînsemnată cauza — fiindcă pe dl Cristea l-au dat afară dela redacțiunea „Telegrafului”.

„Sa eufundat oare o biserică stăt de cu vađa într'atâta, încât pentru o bucată de pîne să prefacă în ruină totul, raiu, dđeire, credință? Apucăturile unora au devenit atât de pusilanime și netrebnice, încât sînt în stare să clatine biserică din temelile ei, acea biserică, pe care n'a fost în stare să o dărîme furtunile de veacuri, fiindcă s'a răzimat pe zelul orb, și credința tare a credincioșilor ei.

„Pentru un blid de linte!”

„Cum se nu fi amintit Miron Roman în vorbirea lui de deschidere despre curentele ce periclitează biserică, aceasta i-a fost datorința lui, și a avut datorința a trage atențiunea asupra bazei ce roade la trupul bisericii. Opoziționali an asemănat această vorbire cu o rachetă explozivă, menită spre a aprinde.

„N'a aprins. Consultările sinodului au decurs liniștit și serioșitatea, cu care s'au discutat afacerile publice, n'a lăsat nimic de dorit.

„Prin aceasta sinodul a dovedit că s'a scut ridică la înălțimea chiamării sale și a cuprins cuvintele avertisătoare ale arhiepiscopului. „Decât că mai e și o altă cauză, pentru care discuțiunile au decurs liniștit.

„Miron Roman a avut o mare majoritate în sinod, atât de mare precum domni din partidul Diamandi de loc n'au sperat. Opozițiunea n'a voit să se dea de rușine pășind cu neînsemnata lor minoritate, pentru aceea a tăcut și numai ici și colo întălmim câte o voce opozițională, care ar voi să mănace altceva, nu ceea-ce e destinat pentru ea.

„Patimile acestei minorități neînsemnate, uaii, precum a fost și dl Slavici, n'au voit

să le suferă până în sfîrșit, ci au aflat de bine a depune mandatul, a renunța la mandat.

„Aceasta a fost procedere politică. — Deoarece a perora și propune acolo lucruri noi și apoi a căde la votare — în nici un cas nu i-ar fi ridicat strălucirea și vađa nimănui, se făcea ridicol, fie ori-cine.

„Biserica a dat lui Miron Roman mare satisfacțiune. După atîta vexațiune și calumniare, i-a dat vot de încredere; biserică a dovedit, că se încrede în el și îl iubesc.

„Putut altfel? Nu. Și nu s'a putut fiindcă fiecare a vădit, că la opozițiune motorul nu e zelul față cu cauză, nu zelul față cu alipirea fidelă către biserică, ci cu totul altceva, ură personală, pofta de discordiă și tendința de a strica.

„Aceasta n'a adus folos încă nici unei corporațiuni, cu atât mai puțin a putut fi în interesul bisericii.

„Agitațiile politice au lipsit de astădată din sala sinodului și aceasta o dđcem spre laudă. — Dacă ar fi apucat deasupra nimerniciile sinodului trecut, de sigur i-ar fi stîrbit drepturile acestuia.

„Inteligența sinodului însă a salvat biserică greco-orientală”.

După cele cuprinse în acest articol, ori-și-cine poate judeca, de unde i-s'a primit diarul clujan inspirațiunile. Sînt tot cele ce s'au dđs și în „materialul” publicat în „Tribuna”, și în lunga întîmpinare a d-lui P. Cosma, și în toate celelalte publicațiuni, în care „Tribuna” a fost pusă alături de Părintele metropolit Miron.

Nu mă simt de loc chemat, nici autorizat nu sînt să mă pronunț în ceea-ce privește pe alte persoane foarte onorabile, care sînt atinse prin articolul din „Magyar Polgár”. Trebuie însă să resping insinuările cuprinse în acel articol în ceea-ce mă privește pe mine personal.

De doi ani de dđle i-se spune mereu publicului, atît celui român, cît și celui maghiar, nerușinata minciună, că eu din ură personală combat pe actualul cap al bisericii mele.

Sînt dar' silit a produce pretutindenea convingerea, că între Părintele Metropolit Miron și mine n'a existat nici-odată ură personală. Din contră eu îi datorez Înalt Preasfinției Sale o particulară recunoștință. E omul, care m'a îmbrățișat ca și pe o rudă apropiată după-ce m'am întors dela universitate, singurul, care i-s'a dat toată simlînța să-mi asigureze un teren de activitate, și timp de jumătate de an, cît mi-a fost șef, am stat sub același acoperământ, am mîncat la aceeași masă, am petrecut la băi împreună, și în tot timpul acesta relațiunile dintre noi au fost atît de afectuose, încât Înalt Preasfinția Sa mi-a făcut onoarea de a mă introduce în familia

Foiața „Tribunei”.

De pe galeria sinodului.

(Urmare.)

Este foarte tare modernizat, în o anumită sferă, obiceiul a tot promite și pe urmă a nu face. Să nu mi-se pună pe răsă, între cele rele, împregiurarea, dacă voui face ceva preste promisiunea mea din raportul din urmă.

Đisei că în raportul meu de astăzi voui veni la luminarea cea înfricoșată a situațiunii.

Acum înainte de a face aceasta, îmi veți permite să stau puțin și să vă arăt o imagine mică, cu figuri și cifre. Dacă va servi spre delectare cele zugrăvite în imagine, sau spre supărare, nu stă în puterea mea, ci în voia, rectius în așteptarea privitorilor, spectatorilor.

La ordinea dđlei, în locul prim, a fost în ședința a șesa, suplinirea prin alegere a două locuri vacante în consistorul arhiepiscopesc. Unul în secțiunea scolastică (în locul răposatului Anania Trombițaș), altul în secțiunea epitropească (în locul răposatului Visarion Roman).

Alegerile au privilegiul îndeobște de a în-călđi, dacă nu tocmai de a înfîrînta spiritele.

S'a deschis ședința, s'a autenticat protocolul din ședința precedentă etc.

Liniște.

Se pune chiar alegerea în lucrare, nici o mișcare extraordinară.

Dar' totuși. Deputatul Voileanu, notar sinodal la measa verde și după-cum s'a vădut mai în urmă, aspirant la funcțiunea de referent în cele scolastice — taie hârtie pentru ședulele de votare. Provederea ședulelor cu nume de sigur că aveau să o facă alții, dacă cumva nu era deja făcută. Însă pe altele, care erau și tăiate cel puțin cu o dđi înainte. Tăierea ședulelor de altmintrelea este o activitate pe eăt de nevinovată, pe atît de utilă, după-ce prescripție este, că alegerile trebuie să se facă cu ședule.

În sfîrșit a trecut apelul nominal, la care răspunseră 49 votanți și încă nici un semn de luptă electorală.

Abia după-ce s'a început scrutiniul s'a putut observa, cum se zugrăvia pe anumite fețe surprinderea crescîndă.

Se scrutină mai întâiu alegerea unui asesor în secțiunea scolastică a consistorului. Numele, care își discutați majoritatea, erau numai două: Remus Roșca și Pompiliu Pipos.

Când era cãtră sfîrșitul scrutiniului surprinderea s'a prefăcut în neliniște.

Cauza?

Eată-o. Remus Roșca era candidat oficial. Pompiliu Pipos candidatul „opozițiunii” și scrutiniul mergea, cum se dđce în poveste: când cu Remus Roșca de deșupt, când cu Pompiliu Pipos de-asupra, până când — bar Domnului! mai

marilor majorității șese voturi din urmă le pune sufletul ear' la loc. Guvernamentalii au învins dar' cu șese voturi. Stupefacțiunea pe fețele acelor mai mari însă tot i-s'a mai păstrat urmele un timp oare-care.

De sigur va fi gîndit un om asupra deșertăciunii . . . lunei acesteia? Nu. Asupra deșertăciunii prăndurilor, cinilor și asupra tuturor mijloacelor cortezesci, inventate și aplicate în scopuri constituționale dintre Ro-

între dđșii căți și cum sînt adunați, a obținut majoritate, fie și numai de un vot. Aceasta pe baza principiului de solidaritate.

Dacă practica aceasta probată s'a urmat și de astădată, mi-se spune, dar' eu nu o sciu din știință și experiență proprie.

După-ce s'a terminat și scrutiniul alegerii pentru secțiunea epitropească, cu rezultatul cunoscut, auzim la ordinea dđlei alegerea referentului scolastic.

Acum surprinderea nu mai putea ave loc. Neliniștea și mai puțin. Se înțelege cu deosebire la aspirații de a obține victoria.

Pentru-ce?

Cu întrarea lui Remu Roșca în secțiunea scolastică a consistorului, funcțiunea de referent în cele scolastice a fost asigurată lui Mateiu Voileanu. De sigur nu pentru-că el ar fi fost cel mai competent pentru postul acesta, ci pentru-că așa erau întocmite lucrurile. Victoria sigură deci o putea ceti ori-și-cine în fețele competente. Și să veđi cu toate aceste cãt e de caprițioasă viața constituțională! Scrutiniul început în toată tigna scoate la iveală de o parte șesesperecece voturi albe, cinci ce e drept nu albe, dar' după numele scrise pe ele, foarte neserioase.

Să fi vădut fețe lungi, ar dđce Neamțul, dar' fără portretul victoriei vesele pe dđnsele. Sburase victoria cea veselă, ca să facă loc celei posomorite. Era trist că nu vedeai în apropiere nici o față compătimitoare căci, al naibei lucru, ce i

sa. Și drept dovadă, că nici mai târziu aceste bune relațiuni nu s'au alterat, eată următoarea scrisoare:

Arad, 18/30 Decembrie 1873.

Mult stimat domnule!

Din epistola D-tale din 12 Decembrie a. c. Ilustritatea Sa dl Epp. s'a convins cu mine dimpreună, că giurările, în care Te afli nu-ți dau destulă garanță cătră un scop sigur după cum ai dori.

Resoluțiunea D-tale de a merge la Viena a fost tare, deamă și corespunzătoare scopului propus; tocmai pentru aceea nici Ilustratul domn Epp. al nostru n'a putut alta să facă — chiar și pe ar fi avut altă voie, — decât să-ți încuviințeze. Acum însă după cele ce scriseși este pe deplin convins, că D-ta mai corespunzător chiar în interesul scopului ce ai — nu poți lucra, decât dacă vei curma frăgile necasurilor și a îngrijirii din Viena și fără trăgănare vei veni la Arad în mijlocul nostru. Singur ceri sfatul părintesc al Ilustrității Sale, care are să fie cel mai puternic pentru D-ta. Ilustritatea Sa dară plecând astăzi la Pesta, ca Mercuri să depună jurământul de fidelitate, m'a însărcinat să-ți scriu cu toată grabă: cumcă pe iubirea și spriginul Ilustrității Sale poți conta pururea, ca și pe a unui părinte adevărat: și va dori din mână, ca să se îngrijească de viitorul D-tale; această îngrijire nu am numai atunci ar avea rezultatul dorit, dacă părăsind pozițiunea de acum, vei veni la Arad, unde și curarea îți va fi mai ușoară tot prelungă îngrijirea părintească a bunului nostru Epp.

Ilustritatea Sa dară are voia firmă a se îngriji pentru D-ta, aibi dară și D-ta rezoluțiunea a Te rețurba conform sfatului primit.

Eu încă ca un stimător amic sincer îți recomand să primești acest sfat; în care cași mi serie de loc, ca să trimitem suma necesară pentru călătorie macar și pe cale telegrafică.

Crearea unei succesiune puternice în inteligență este scopul părintelui nostru Episcop, de unde D-ta nu e bine să lipsesci în interesul nostru comun și al D-tale special.

Serie rogu-te sau telegrafează de loc.

Stimător amic:

I. Goldiș m. p.,
protodiacon.

Înalt Preasfinția Sa trăește încă, trăește și Părintele Goldiș, trăește și Părintel Mangra, care tot atunci 'mi-a scris în același sens, și știu prea bine, ce anume am răspuns la aceste sfaturi părintești. 'Mi-am exprimat părerea de rău, că nu pot aspira la binevoitoarea purtare de grijă a Părintelui Episcop, că nu 'mi rămâne decât să părăsesc țeara, dar' că mă voi întoarce ear' atunci, când voi pute să lucrez aici cu oameni de seama mea.

De atunci și până la întoarcerea mea din România nu s'a mai petrecut nimic ce ar fi putut altera relațiunile mele cătră fostul meu șef, ajuns acum Metropolit, din contră foarte adese-ori am fost grăit de rău, fiindcă îl grăiam de bine, și una din cele mai plecate slugi ale Înalt Preasfinției Sale va mărturisă, dacă mai are cătuși de puțin simțământ de dignitate bărbătească, că eu nu am venit la Sibiu ca dușman, ci ca stimător al Părintelui Metropolit Miron, dovadă e și crucea particulară, cu care am fost întâmpinat în coloanele „Telegrafului român“.

E dar' netrebnică apucătura de a insinua, că din ură personală plâng soarta bisericii mele.

car n'au reușit, nuse vedeau supărați de loc.

După victoria „strălucită“ scoate soarte tală, drept adevărat pendent la cele de mai na pe raportul Ioan de Preda cu raportul de nisce pretensiuni ale erarului dela fondul doxial.

Am ostenit prea mult pe cetitori și toare cu alegerile suplinoare în consistoarii mai tin de vorbă lungă trecându-i pila fazele discuțiunii obiectului cestui alt. Vo excusat, dacă mă voiu mărgini prelungă în siunea ce am luat din expozitul conrului, din care se vede că s'au concepat reprezentări și recuse la guvern în fa fondului, toate însă s'au împedat la pre consistoariului, la arhiepiscopul, și biserice află astăzi în pozițiunea neplăcută de a erarului 23,000 fl. v. a.

Scurtă dar' îndesată impresiune trebe și pentru alții, ca și pentru mine, că corporațiune se vede în fața unei datorii de frumoase în același timp, în care a p sigur alte 24 mii fl. v. a. plus prestigiul trecut și preste imagine cu un mic ada acum să-mi credeți, că nu v'ei mai port cu Viu să sfârșesc, nu astăzi însă, ci fiindcă nu întră în sac, mâne — de voiu put.

(Va urma.)

O fac fiindcă sânt Român, fiindcă sânt creștin, fiindcă sânt om, care ține să-și păstreze reputațiunea de om cinstit și cu inima deschisă.

Trăim într'un timp, când credința și pietatea religioasă sânt socotite în cercuri foarte largi drept nisce naivități moștenite din timpurile „întunecate“, și sânt preoți, chiar arhieriei, care iau în deșert cele sfinte, ca să pară „oameni luminați“. Mie nu 'mi-e rușine să mărturisesc, că nu m'am putut „emancipa“, și dovadă e „Popa Tanda“, dovadă întreaga mea lucrare literară, că nu m'am lăpădat de preocupățiunile părinților mei.

Tocmai de aceea însă nu sânt accesibil

pentru toleranță față cu ce

de cele ce mie îmi sânt st

Nu-mi este arhieriu

bisericii române greco-cato

'mi-a făcut vre-odată, nici

de astăzi nu mă sprigines

Român, sânt creștin, sânt

înaintarea fericirii obștești,

sfială urc scările reședinței di

acolo șede un om, care lu

cum scie, după-cum îl iartă

un cetățean, care-și face

cumpenire datoriei, un archi

că e sluga bisericii sale și

preună cu strălucirea și sar

ministerului seu.

Cum oare să nu mă doară

închina arhieriei mele, mai

tot odată și un om, căruia îi

noscința și care mie persona

voit să-mi facă?!

Nu pot să mă închin.

Încă de mult amicii m

din Sibiu 'mi-se plâneau, c

tul nu îi ajută, ba le pune

în lucrarea lor literară. Scia

Preasfinția Sa este un om

instruit și nu destul de cult,

poată prețui lucrarea acestor

prea mult preocupat de pro

portanță, pentru-ca să poată

crare, pe care n'o înțelege și

o conducă după inspirațiunile

ori foarte excentrice. Aceasta însă nu m'a

putut îndemna să recunosc legitimitatea

asprimii, cu care combăteau pe capul bi

sericii lor. Căci aproape toți acești amici

ai mei nu erau numai oameni instruiți și

culți, ci totodată și oameni cu pozițiune

materială independentă, care puteau să-și

permiță luxul de a nu lua notiță de un

om, care nu poate să-și înțeleagă.

Abia după-ce m'am stabilit în Sibiu

și am vădut de aproape vânătoarea de

suflete, pe care o face Înalt Preasfinția Sa,

abia acum am admis și eu legitimitatea

luptei. E aici vorba de luptă, pe care o

poartă o generațiune cu aspirațiuni mai

nobile contra altei generațiuni, care lu

crează cu premeditare, ca să omoară or-

și-ce sentiment de dignitate în oamenii

mai tineri și persecută cu neîndurare pe

toți aceia, care arată veleități de indepen

dență. Nu se întoarce nici un tiner de a

universitate, nu se ivesc nici un talent,

fără-ca să se facă față cu el încercarea ce

s'a făcut sânt acum treisprezece ani față

cu mine. Eară miseria chiar și pe oa

menii cu porniri mai bune n strivesce și

tac și eu, când tot omul, în sarcina căruia se pune o faptă atât de grea, vine să-și acuse pe cei-ce l-au cruțat, ba îmi aruncă chiar și mie vorba, că din ură personală lucrez.

Nici aceasta însă nu putea să mă îndemne a lovî fără cruțare într'un Arhieriu.

Se vorbește însă în întregul oraș, vorbesc slugile de pe ulițele Sibiuului, vorbesc creștinii din împregiurime și duc gurile rele vorba mai departe și tot mai departe, că capul bisericii mele nu se cruță cătuși de puțin pe sine însuși, că ar fi fost surprins în cele mai penibile situațiuni, că ar fi umblând...

pună frâu resentimentului lor legitim, dar' eu nu pot, nu mă iartă firea, și sânt destul de cuminte, ca să nu mă lupt contra unor oameni, cu care în alte cestiuni, în care nu e angajată conștiința mea religioasă, pot să mă unesc în vederi și la fapte.

Ioan Slavici.

Cestiunea Maramureșului în dieta Ungariei.

Anton Bányai, Stefan Hollóssi și conșoții ca comitet executiv al unei adunări de popor petiționează pentru ordinarea unei cercetări stricte a afacerilor publice din comitatul Maramureș.

Referentul Edmund Gajári propune numele comisiei pentru petițiuni: „Petițiunea e predă ministrului de interne, de al cărui raport se ține, spre rezolvare.

Otto Herman arată, că în comitatul Maramureș există în adevăr inconveniente, care trebuie cercetate. Se plânge că comitatul într'un et adus în congregațiunea din 11 Mai și prezentat casei deputațiilor a declarat de smintit un individ, și a publicat acest act înainte a fi căpătat putere de drept. Vorbitorul a fost comitat și asigură, că mișcarea este gravă. Ei experți au fasonat, că vice-comitele Mihálka president al compesoratului a devastat părrile în măsură imensă. Recomandă ministrului, să călătorească și dînsul în Maramureș să privească neinfluențat de primirea grandia, ce i-se va face la dealurile cele multe șugite. Vorbitorul amintesc o sentență a unalului din Sighet, prin care Mihálka este obligat a-și da socotelile privitoare la percepțiile compesoratului dela Slatina dela anul 1 până la 1883 în decurs de 15 zile. Este oia de 350.000 fl. Socotelile însă până astăzi le-a depus. Mai departe a fost judecat să-și rațiociniul despre veniturile regalelor din Maramureș și nici aceasta nu a făcut-o. Și — protege guvernul pe acest vice-comite? — că a înscenat ca răspuns la programul din o demonstrație maghiaro-filă. Acesta este al seu, pentru care a fost distins cu de consilier regal! Poporul din acest comitat lănceșce în miserie și emigrează în Rusia-de-Sud. Din Rusia scriu emigranții celor rămași acasă să le urmeze, căci acolo mai este un împărat, care scie porunci, precând acasă fac domni cu poporul ce voiesc. Comune întregi au fost părăsite de poporul sărac și îndatorit și au cădut în mâinile Ovirelor din Galiția. Poporul nu află la nime dreptate și este pus la discrețiunea arbitrară a autorităților. Dacă va mai dura aceasta mult, atunci răul în curând se va presenta înaintea casei în formă și mai înfricoșată. Atunci nime nu ar mai pute sta bun pentru nimic! Să i-se deie poporului de lucru în acest timp de lipsă, să se termine calea ferată cătră Suceava. Deputații din Maramureș nu și-au făcut datorința. Ei au privit din ferestrele caselor lor aceste stări de lucruri, dar' nu s'au scoborit între popor ca vorbitorul. El respinge proiectul de rezoluțiune al comitetului de petițiuni și propune următorul:

„Casa deputaților îndrumă pe ministrul de interne, ca să introducă o cercetare strictă cu scopul lămuririi nelineștei ivite în comitatul Maramureș; și anume cu privire: 1., la administrațiunea comitatului, 2., cu intervenirea ministrului de agricultură cu privire la administrațiunea pădurilor, 3., la miseria generală, care domnesce acolo și 4., la elementele în-și emigrante, eară despre rezultatul cercetării să refereze casei la timpul seu. (Aplause în stînga extremă).

(Va urma.)

Manifestul pretendentului Don Carlos din Spania.

„Univers“ publică următorul manifest:

Spanioli! Usurpațiunea, care s'a săvîrșit la moartea regelui Ferdinand VII, prin proclamarea de rege a fiului vărului meu Alfonso se întărește din nou. Strămoșii mei au protestat contra acestei violări dela început precum și contra tuturor celor următoare. Așa am făcut și eu contra actului arbitrar al pretorianilor dela Sagunto, și brațele noastre cele tari și inimile noastre vitejesci m'au spriginit în acel protest. Adînc pătruns de convingerea, că numai sub scutul monarhiei legitime se vor consolida instituțiunile publice și legalitatea în țeară, am luptat până când toate mijloacele au fost desecate. Acest protest îl repet astăzi, nu cu armele în mână, dar' tot cu aceeași energie și declar, că cu ajutorul lui Dumnezeu voi susține dreptul meu și nu mă voi hotărî la nici un fel de renunțare ori în-

personal, vorba de o datorie, ci de o indignațiune legitimă, pe care nu vreau, dar' nici că pot să o stăpănesc: 'mi-e rușine, că sînt om, când v'ed că se vorbește aceste și nu se cercetează, dacă ele sînt ori nu adevărate.

Dar' om sînt numai și nu trebuie să scap din vedere timpul, în care trăiesc, și societatea, în care mă aflu.

Sînt alții mai de aproape chemați a lămurii lucrurile: sînt ceilalți arhieriei, este vicarul arhiepiscopesc, care le vede toate de aproape, sînt fruntașii bătrâni ai bisericii: dacă acestia șoptesc între dînsii, dar' tac și nu fac nimic, pentru-ca să apere nimbul scaunului metropolitan și să scutească biserica, atunci ce pot eu, un biet de om aruncat din țeară în țeară, care nu are nici o autoritate, nici o putere?

Nu trebuie oare să simt, că ideile și sentimentele mele învechite mă condamnă la isolare și că mă fac ridicol, dacă mă lupt contra unor rele, cărora timpul, în care trăiesc, nu le dă importanță și societatea, în mijlocul căreia lucrez, le tot răz.

Și o singură viecea am în lumea asta: nu-mi este iertat să o risipesc în crare stearpă, când îmi este dat să fac și altă treabă mai bună.

Atât deocamdată în ceea-ce privesc cestiunea mea față cu actualul cap al bisericii mele; eară cât pentru motivele agerii mele din sinod, cred că e de os a le expune.

Ceilalți vor fi avînd cuvintele lor de ace așa precum fac și nici chemat nu t, nici autorisare nu am să discut te cuvinte. E cestiune de conștiință religioasă, și își va fi tras fiesce-care nă de cele ce face. Cât pentru mine, eu știu mai bine, cât de greu îmi s'eu nu tac, dar' nu voiesc să se poată, că am trăit și eu în timpul de di, ba am stat chiar aici și am tăcut.

Nu este aici vorba nici de ură personală, nici de considerațiuni politice, ci mai de durerea unui om, care nu s'a put încă desface de preocupările religioase ale părinților sei.

Este departe de mine gîndul de a-i adă pe aceia, care pentru considerațiunile de oportunitate aruncă v'elul preste te, ci mai v'irtos îi fericesc, că pot să

voială. Drepturile mele, cari sunt identice cu ale Spaniei prin suirea pe tron a unui principe ori principesă, cari sunt instrumente inconscii ale revoluțiunii, sunt călcate în picioare chiar așa ca și prin proclamarea republicii.

Pentru a le susține în mod cât se poate de eficace, voi recurge totdeauna la acele mijloace, cari îmi sunt prescrise de datorință. Spanioli! În cei deșce ani, petrecuți în amăriciunea exilului, în decursul cărora însă cu eugetul mereu petreceam în acele locuri, cari prin vitejia voastră și a înaintașilor voștri au devenit nemuritoare, am avut privilegiu a cunoaște și a admira toată sublimitatea constanței voastre. La aceste măgulitoare dovești de iubire și fidelitate nu pot răspunde cu altceva, decât asigurându-vă și acuma cu privilegiul înorii acestui protest, care ne leagă de olaltă cu legături puternice, că viața legitimului vostru rege până la cea din urmă clipă va fi a voastră. Carlos.

Protocoloalele conferențelor pentru încheierea unui tratat de comerț între România și Austro-Ungaria.

(Urmare din nr. 110.)

Proces verbal Nr. 3.

Sedința dela (21 Aprilie) 3 Maiu 1886.

Sedința este deschisă la 2 oare.

DI T. G. Djuvara, secretar, dă cetire procesului verbal Nr. 1, al sedinței dela (19 Aprilie) 1 Maiu 1886, care se aprobă de conferență.

D-nii delegați austro-ungari întreabă, dacă d-nii delegați români pot să prezente proiectul de tratat veterinar.

D-nii delegați români răspund, că acest proiect este gata, dar' că trebuie mai întâiu să fie supus aprobării consiliului de miniștri; el va pute fi comunicat după una sau două zile. D-nii delegați pentru a aplană dificultățile ridicate în privința clauzei națiunii celei mai favorizate, fac următoarea declarațiune:

„S'ar pute printr'un articol *ad-hoc* al tratatului să se iee angagiamentul reciproc ca, în privința articolelor enunțate în tablourile anexate la tratat, ori-ce favoare acordată pe viitor de una din părțile contractante unei a treia puteri, în schimbul unor avantagiuri speciale, să fie acordată și celeilalte părți contractante, în schimbul concesiunii acelorași avantagii sau a unor avantagii echivalente.

„Rămâne dar' de înțeles, că fiecare parte contractantă specifică, în tarife, articolele cari o interesează în particular și că cele două părți își păstrează independența lor față cu toate articolele nespecificate în tarife, sub rezerva eventualităților formulate mai sus“.

Ei speră, că această propunere va împăca cele două opinii contrare.

D-nii delegați austro-ungari sunt de părere, că o asemenea clausă ar fi greu și aproape imposibil de aplicat; aceasta ar fi o cauză a unui vecinic conflict.

Este impracticabil a se găsi echivalentul unei concesiuni acordate unei a treia țeri. Austro-Ungaria avea asemenea dispozițiuni în vechile ei tratate de comerț cu Turcia și mai are în tratatul ei actual cu Rusia; dar' a trebuit să se renunțe la un sistem, care prezintă inconvenientele cele mai grave.

Pasul făcut înainte de d-nii delegați români, în vederea unei conciliațiuni, este ca insuficient; d-nii delegați austro-ungari declară în numele guvernului imperial și regal, că mențin cererea lor de a se păstra clauza națiunii celei mai favorizate.

D-nii delegați români anunță, că răspunsul guvernului regal în privința aceasta va fi comunicat fără întârziere.

D-nii delegați imperiali și regali semnalează rezerva formulată la aliniatul austro-ungar în ceea-ce privește taxele *ad valorem*.

D-nii delegați regali spun, că contestațiunile sunt regulate prin legea generală a vămilor; ei citează art. 86 din această lege, cu privire la dreptul de preempțiune. Contestațiunile sunt regulate într'un spațiu de 15 zile. Guvernul regal doresce, ca foarte puține articole să fie taxate *ad valorem*, căci experiența făcută până acum a fost desastroasă.

Rămâne stabilit, că se va trata pe baza legii, lăsându-se a se regula amănuntele mai târziu.

D-nii delegați români răspund, că toți sunt de acord în principiu. Este în intențiunea guvernului regal de a înzestra succesiv cu esantilioane toate birourile vamale. Dispozițiunile privitoare la aceasta n'ar pute însă să se găsească locul lor în tratat, deoarece aceasta este o cestiune curat de administrație interioară.

D-nii delegați austro-ungari rezervă cestiunea, asupra căreia se va căuta, să se găsească o formă oare-care de înțelegere.

D-nii delegați români semnalează, că art. IX din proiectul austro-ungar a fost suprimat ca și art. VIII, pentru a se lăsa mâna liberă statului, în ceea-ce privește drepturile de eșire. De altminterlea, dificultăți nu se pot ridica în această privință, deoarece în general nu este în interesul nostru de a ridica taxele actualmente existente. S'ar pute înlocui redacția proiectului austro-ungar printr'o altă redacție, care să facă pe Austro-Ungaria să se bucure de beneficiul națiunii celei mai favorizate.

D-nii delegați austro-ungari observă, că, dacă s'ar primi art. V din proiectul român, mărfurile austro-ungare n'ar pute trece prin România pentru a merge în Bulgaria.

D-nii delegați români repetă declarațiunea lor, că ministrul regal al afacerilor străine are intențiunea să adreseze la convențiunea dela Berna.

D-nii delegați austro-ungari relevă, că art. X din proiectul austro-ungar, corespunzând cu art. V din proiectul român conține, afară de cel dintăiu aliniat, care este identic, trei alte alinate.

Cel dintăiu atinge cestiunea reexportării mărfurilor, care a fost deja discutată.

D-nii delegați români sunt gata să admită ca mărfurile să poată fi reclamate într'un termen oare-care de exemplu 30 zile; ei primesc aliniatul 2 din proiectul austro-ungar, cu o mică modificare de redacțiune, în ceea-ce privește cuvintele puse în liberă circulație. Trebuie ca mărfurile să nu fie scoase din magazinele de vamă. În ceea-ce privește mărfurile în întrepisit, cestiunea este regulată prin legile asupra dockurilor dela 18 și 28 Iunie 1881 și de art. 111 și 134 din legea vămilor, relative la întrepisite.

După oare-cari explicațiuni date de d-nii delegați austro-ungari asupra expolițiunilor și modelelor de esantioane, d-nii delegați români nu se opun, în ceea-ce privește expolițiunile și modelele de esantilioane, cu condițiune ca un termen să se fixeze pentru francarea temporară acordată mărfurilor, depunând o cautiune.

D-nii delegați austro-ungari insistă asupra menținerii ultimului aliniat al aceluiași articol pentru înlesnirile, ce trebuiesc acordate comerțului cu lemne.

D-nii delegați austro-ungari cer ca, dacă România acordă, prin alte tratate, drepturi *ad valorem*, importatorul austro-ungar să poată beneficia de alegerea între drepturile *ad valorem* și tratamentul de care el se bucură.

D-nii delegați români răspund, că nu ved nici o dificultate, ca Austro-Ungaria să beneficieze de tratamentul acordat altor țeri.

D-nii delegați austro-ungari reclamă afară de aceasta ca comerciantul să aibă dreptul să ceară constatarea greutății nete printr'o cântărire reală.

D-nii delegați români observă, că legea generală română a vămilor (art. 5) acordă acest drept. Ei nu ved cu toate acestea vre-un inconvenient, ca această dispozițiune să mai fie încă întărită.

Aliniatul 13 de sub articolul VIII, din proiectul austro-ungar, este lăsat la o parte.

D-nii delegați austro-ungari propun menținerea aliniatului 14 de sub art. VIII din proiectul lor, după care tariful va fi aplicat după indicările declarațiunei mărfurilor și nu după indicațiunile conținute în scrisoarea de trăsură. Birourile de expedițiune ale căilor ferate se înșeală adesea în desavantagiul comercianților; dacă se constată că marfa trebuia să fie supusă la o taxă mai mică decât aceea, care a fost declarată, este just, ca declarațiunea falsă a scrisoarei de trăsură să poată fi schimbată.

D-nii delegați români nu socotesc că ar fi vre-o greutate pentru-ca această cestiune să fie regulată. Se va pute da ordin birourilor de expedițiune ale căilor ferate, pentru-ca ele să iee drept basă a declarațiunii documentele originale, cari însoțesc mărfurile, sau în lipsă, declarațiunea negociărilor. Aceste instrucțiuni vor fi comunicate guvernului imperial și regal pe cale diplomatică.

D-nii delegați austro-ungari ar voi să vadă introduse în tratat dispozițiunile relative la esantilioanele mărfurilor, propuse de aliniatele 15 și 16 de sub art. VIII din proiectul lor. Aceste colecțiuni de esantilioane există deja și experiența făcută de doi ani a dat cele mai bune rezultate.

D-nii delegați români conced principiul, dar' atrag atențiunea asupra dificultăților de a ocroti aceste favoruri la toate punctele de graniță; ar trebui atunci să se instaleze agenții vamale acolo unde nu sunt.

Această cestiune rămâne rezervată până la discuția articolelor tarifului; se va ved atunci în ce proporțiune se va pute admite unele din aceste înlesniri.

La art. XI din proiectul austro-ungar, d-nii delegați români susțin, că nu se poate renunța la nisce taxe prevădute printr'o lege specială, nici la aplicarea sigilurilor; ar trebui schimbată

legea vamală și unele dispozițiuni din legea timbrului.

Ei adaugă, că în România nu sunt drepturi de cântărire în birourile vamale; nu sunt decât drepturi de balanță, în porturi numai. Tot ceea-ce se poate acorda Austro-Ungariei, este tratamentul națiunii celei mai favorizate.

D-nii delegați austro-ungari spun, că al. 2 și 3 de sub art. XI din proiectul austro-ungar nu sunt decât al. 1 și 3 dela art. XVI din legea vamală a imperului. Ei adaugă, că în Austro-Ungaria, până la suma de 15 florini de taxe ce trebuie percepută, declarațiunile de vamă se fac verbal, fără cheltuială și că pentru mărfurile în transit, nu se percepe absolut nimic. Ei se întreabă, dacă este drept de a presenta cineva o declarație scrisă, chiar pentru articolele cari sunt scutite de drepturile de vamă. Ei declară, că lasă cestiunea pentru o înțelegere ulterioară.

Sedința este ridicată la 6 oare și cea viitoare anunțată pentru a doua zi.

Făcut în duplu exemplar.

(SS.) P. S. Aurelian.

Gr. I. Ghica.

G. Cantacuzin.

D. Protopopescu.

Al. Degre.

(SS.) Mayr.

Kalchberg.

Mihalovich.

Suzzara.

Thuröcy.

Pentru expedițiune conformă:

(S.) T. G. Djuvara. (S.) Dr. Fuhrmann.

(Va urma.)

Cronică.

Archiducele Iosif a plecat din Murăș-Oșorheiu la Dobrița.

O deputațiune a bisericeii gr-or. din Bucovina, a fost primită Luni la Împăratul, după-cum aflăm din „N. Fr. Pr.“ Această deputațiune a predat Maiestății Sale o adresă de mulțumită cu privilegiul iubileului secular al archiduceii gr-or. din Bucovina. La cuvântarea Archiepiscopului Morariu-Andreievici Împăratul a răspuns:

„Sentimentele de mulțumită și alipire credincioasă a poporațiunii gr-or. din Bucovina le primesc cu înaltă mulțumire.

„Asemenea predecesorilor Mei repasați în Domnul, de care d-voastre amintiți cu recunoștință plină de pietate, și Mie îmi zace la inimă prosperarea bisericeii, dezvoltarea și îngrijirea instituțiunilor exarchiei d-voastre.

„Duceți tuturor coreligionarilor d-voastre din țeara care cu atăta credință este cătră Mine și cătră Mea, salutarea Mea împărătească și păstrați convingerea, că biserica gr-or. totdeauna poate fi sigură de interesul și îngrijirea Mea.“

Deputațiunea a fost compusă din domnii: Archiepiscopul Morariu-Andreievici, asesorul consistorial Turcan, archimandriții Miron Calinescu și Arcadiu Ciupercovici, protopresbiterii Isidor Martinovici și Artemiu Berariu, mai departe deputații Dr. Ioan de Zotta, Isidor cav. de Zotta, cav. de Grigorcica, Dr. Constantin Tomasciuc și Lupul.

Statutele reuniunii pompierilor voluntari din Ila-Murășană au fost zilele aceste decâtă ministerul ung. de interne provădute cu clausula de aprobare.

Necrolog. O depeșă primită adi ne anunță, că dl Diaconovici, secretar al societății căii ferate de stat austro-ungare, tata d-lui Cornel Diaconovici, redactorul revistei „Romanische Revue“, a răposat astăzi în Reșița.

Răsboiul vamal cu România. „Pol. Corr.“ primește din Bucuresci următoarea împărțire: Guvernul român ar face bucuros pasul dintăiu pentru înnoirea consultărilor asupra încheierii unei noue convențiuni comerciale, dacă i-s'ar oferii garanțe îndestulitoare în ceea-ce privește exportul de vite. De o nouă convențiune care ar trece preste anul 1891 nu poate fi vorba, deoarece atunci ar expira toate convențiunile comerciale, ce sunt astăzi în vigoare și România ar trebui în privința înorii aceloră să-și țină mână liberă. Dacă însă Austro-Ungaria s'ar mulțumi cu durata de cinci ani a convențiunii, atunci diferența de vederi relativ la formularea clausulei de maximă favorizare nu ar mai forma pentru România nici o pedecă într'u încheierea unei convențiuni comerciale. De altminterlea se sperează, că schimbarea de note, ce s'a înscenat între guvernul român și cel austro-ungar după rumperea negociărilor, va aduce la o prelungire provizorică a convențiunii și la reînceperea negociărilor convenționale.

„Irredenta romana“ în congregațiunea comitatului Cojocna. În adunarea generală a comitatului Cojocna ținută la 24 l. c. n. în Cluj protopresbiterul gr-cat. Gavrilă Pop a interlat pe vice-comitele în privința procedurii urmate cu privilegiul sesisării proclamațiunii „irredentei române“. Vice-comitele Gyarmathy a dat multe deslușiri și s'a năisut a dovedi corectitatea procedurii urmate. Se înțelege, că majoritatea maghiară a congregațiunii a luat la cunoștință cele expuse de dl vice-comite.

Lázár György. Cu privilegiul desvélirii statuei lui Gheorghe Lazar aduce „Kolozsvári

Közlöny“ următoarea notiță: „Duminecă a fost desvélită în Bucuresci statua lui Gheorghe Lazar, care s'a născut în Ardeal. Înainte de asta cu 70 ani trecând în România ca învățător a deșteptat pe Românii, cari începuseră a se grecisa și după aceea earăși a venit în Ardeal ca să moară. Mormântul lui se află între Sibiu și Brașov în curtea bisericeii românesce din comuna Avrig. A avut inimă mare. La noi a învățat! Pământul nostru l-a născut, nutrit și l-a primit în sinul seu. El a fost alcătuitorul spiritual al României de astăzi. Sărbătoarea acestui fiu și cetățean al statului maghiar a fost sărbătoare generală în România.“

Furt la posta din Dobra. În noaptea dela 15 l. c. au întrat nisce furi în oficiul postal din Dobra (comitatul Hunedoarei) și au furat 27 fl. în bani gata și marce postale în preț de 60 fl.

Bubatul în comitatul Hunedoarei. În comunele Cristur, Nucșoară și Bretia-mureșană s'au închis scolile din cauza bubatului. În Chitid a murit o mulțime de copii de anghină.

Maialul școlarilor români dela școala confesională gr-or. din Alba-Iulia se va serba în 22 Maiu (3 Iunie) 1886 în bărcul „Prater“. Începutul la 3 oare d. m. Prețul intrării de persoană 50 cr., de familie 1 fl. v. a. Venitul curat este menit pentru fondul școlar.

Metropolitul primat al României în contra chipurilor cioplite. „Națiunea“ scrie: „Era hotărât, ca înainte de desvélirea statuei să se oficieze un serviciu divin la metropolie. Mulți se duseră acolo, dar' au găsit ușile bisericeii închise, pentru-că înalt Presfinția Sa Metropolitul Primat a refuzat permisiunea de a se oficia la metropolie, sub cuvânt, că biserica nu poate consacra chipurile cioplite.

Exportarea vitelor din România în Italia. Se scrie din Brăila, că din luna Martie și până acuma s'au exportat 2500 boi grași la Palermo, Neapole, Ancora și Messina. Mai tot atăția boi au fost exportăți din Galați spre Italia. Acum se fac tratări pentru exportul porcilor. De asemenea se comunică, că mai multe case engleze au făcut cereri să li se trimită carne tăiată. — Și cu toate aceste se mai poate dice, că nu noi, ci România va perde prin ruperea legăturilor comerciale.

Ordinul de di al Țarului rusesc. Despre ordinul de di, pe care l'a adresat Țarul flotei de pe Marea-neagră, încep acum și foile engleze a se exprima mai mult relei dispoziții a Țarului. Dacă privim împregiur — dice „Standard“ — și căutăm motivul tonului amenințator din acel ordin, fără voie trebuie să ne întoarcem privirea asupra Peninsulei-Balkanice. E drept, că în acest moment Rusia nu stă cu nici una dintre marile puteri în raporturi încordate, ci, față cu Turcia a dovedit chiar în timpul din urmă o suspicioasă prietinie. Nu se poate însă tăgădui, că în decursul ultimelor evenimente din Balcani, Rusia a primit o grea lovitură diplomatică. . . . Și chiar de aceea ne și vine a crede, că acel ton amenințator al ordinului împărătesc are să se atribute relei dispoziții a Țarului.

Principele Bulgariei în România. Spre primirea principelui Alexandru al Bulgariei, care din Rusciuc, unde e așteptat, va face o vizită părechei regale române în Sinaia, se fac pregătiri, ce au să facă din primire o manifestație de simpatie a României.

Paza Țarului. Pe unde trece trenul, în care se găsece Țarul în călătorie, sunt înșirați soldații la o distanță oare-care unul de altul. Trenul e bine cercetat și explorat de mai nainte. Guvernatorul general prințul Dolgoruki a dispus măsuri excepționale pentru timpul cât va petrece Țarul în Moseva. Poliția poate opri pe ori-cine de a umbla călare, precum și ori-ce aglomerare de public. Contravenienții pot fi pedepsiți cu o amendă de 500 ruble sau cu închisoare până la trei luni.

Vindecarea turbării. I-se scrie „Telegraphului“: „Avem la noi în țeară un sătean, în vârstă de 60 de ani, care vindecă de turbare, la sigur, când persoana e mușcată de curând; el profesează această meserie încă din 1850 și a vindecat chiar pe sora mea; el locuesce în comuna Dilga, ocolul Craiova, preste Jiu, la depărtare de 2—3 oare de oraș, el vindecă turbarea prin buruieni de câmp și prin luare de sânge, epoca favorabilă este tocmai primăvara, luna lui Maiu.“

Rectificare. În „Foița“ din numărul de ieri al „Tribunei“ s'au străcurat următoarele greșeli de tipar: Pe pag. I coloana a doua șirul al 5-lea numărât de jos în sus se se cetească „Dep. Măcellar“, în loc de „Deși Măcellar“; ear' în coloana a treia șirul întâiu din sus numărât se se cetească „resignantului“ în loc de „resignantului“. Pe pag. II coloana întâiu șirul 4 numărât din sus în jos se se cetească „M'e teameam“ în loc de „deși se teameam“; ear' la șirul 5 se fie „nerespins“ în loc de „respins“.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 22 Iunie a. c. imobilele vîd. Teresia Craiovan decătră trib. reg. din Timișoara.
— 29 Maiu a. c. mobilele lui Dr. Horváth & Bildhauer decătră executorul reg. jud. din Deva.

Citațiuni:

— Ioan Herlea, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 28 Iunie a. c. la jud. cerc. din Ciucul-mare.
— Maria Moneasă (din Ciucul-mic), a cărei ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 28 Iunie a. c. la jud. cerc. din Ciucul-mare.

Economic.

Prețul cerealelor. Prețul grăului efectiv pe la începutul săptămânii expirate a scăzut cu 30 cr.; acest preț scăzut însă pe la finea săptămânii earăși s'a urcat în câțva. Circulațiunea a fost destul de vioie și s'a urcat cam la 100.000 măji metrice. S'a vîndut grăul cel de calitate mai bună: 76 ch. 7.80—7.90 fl., 77 ch. 7.85—7.95 fl., 78 ch. 7.95—8.05 fl., 79 ch. 8.05—8.15 fl., 80 ch. 8.15—8.20 fl.

Prețul grăului de toamnă a scăzut dela 8.04 până la 7.76 fl. în urmă însă earăși s'a urcat în câțva. — Circulațiunea secărei a fost neînsemnată. S'a vîndut cu prețul de 5.50—5.80 fl., cea mijlocie cu 6.30 fl., cea de rangul prim cu 6.60—6.65 fl. Tot astfel și circulațiunea orfului a fost neînsemnată, s'a vîndut cu prețul de 5.20—5.70 fl., și cu 6.50 fl.

Prețul ovășului pe la finea săptămânii s'a îmbunătățit; s'a vîndut cu 6.40—6.80 fl. Porumbul s'a vîndut cu 5.25—5.50 fl. Mălaiul s'a plătit cu 5.25 fl. Pășatul s'a bucurat de prețuri neschimbate, cel mijlociu s'a plătit cu 9.25 fl., ear' cel de calitate mai bună cu 11.25 fl.

Circulațiunea bucatelor dela 14—20 Maiu în capitala Ungariei a fost următoarea:

Bucatele sosite în B.-Pesta:

Grâu	35.290 chl.
Săcară	2460 "
Orđ	4081 "
Ovăș	8169 "
Cucuruz	2124 "
Rapiță	200 "
Făină	4472 "

Bucatele transportate din B.-Pesta:

Grâu	1971 chl.
Săcară	105 "
Orđ	443 "
Ovăș	404 "
Cucuruz	1128 "
Rapiță	200 "
Făină	19.106 "

După ger. Sub acest titlu „Ar. Közl.” publică următoarea scire dintr'un ținut al com. Aradului: „Pagubele cauzate de înghețurile din luna lui Maiu acum se pot constata în ținutul nostru. În vița de vie se constată mai multă pagubă; porumbul încă a suferit, dar' s'a recules earăși; rapița a

fost mai greu atacată. Sămănăturile de grâu sînt în stare bună; cele de orđ sînt cam slabe, rari și îngălbenite. Cucuruzele sămănate cu mașina sînt frumoase; cele sămănate după plug însă au perit și o mare parte au trebuit sămănate din nou. — Poame au mai rămas în urma gerului, acum însă și cele rămase sînt atacate de molii, care sînt foarte numeroase și nimicesc cu desevîșire merele, perele și prunele. . . .

Tîrgul de răfămări în Steinbruch. În 25 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrani grei 42.— cr. până 43.— cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 45.— cr. de mijloc 44.— cr. până 45.— cr. ușori 43.— cr. până 44.— cr. marfă țerănească, grea 42.1/2 cr. până 43.— cr. de mijloc 42.1/2 cr. până 43.— cr. ușoară 43.— cr. până 44.— cr. romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr. transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr. transito sîrbesci grei 42.— cr. până 42.1/2 cr. transito de mijloc 42.— cr. până 42.1/2 cr. transito ușori 41.1/2 cr. până 42.— cr. îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Maiu st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.—, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.30 până 7.70.

Săcară (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.25 până 6.45 (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.20 până 5.50; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.50 până —.

Ovăș (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.45 până 8.90.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.40 până 5.45; de alt soi fl. 5.30 până 5.35.

Rapița fl. — până —; de Banat fl. — până —.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.30 până 5.70.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. — până — (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.80 până 8.82.

Săcară (primăvară) 69.1/10 Kilo fl. — până —.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.38 până 5.40.

Rapița (August—Septembrie) fl. 10.1/8 până 10.1/8.

Spirit (brut) 100 L. fl. 23.25 până 23.75.

Cursul pieței din Sibiu.

din 27 Maiu st. n. 1886.

Hartie-monetă română	Cump. 8.58 vînd. 8.68
Lire turcesci	" 11.20 " 11.30
Imperiali	" 10.20 " 10.30
Ruble rusești	" 1.22 1/2 " 1.24

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 94.1/2 vînd. 95.1/4
Rur. conv. (6%)	" 86.— " 86.1/2
Acț. de asig. Dacia-Rom.	" 266.— " 267.1/2
Banca națională a României	" 1085.— " 1183.—
Impr. oraș. București	" 31.— " 33.—
Acț. de asig. Naționala	" — " —
Credit mob. rom.	" — " —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 82.1/4 " 83.—
Schimb 4 luni	" — " 34.—
Societ. const.	" 187.1/2 " 230.1/2
Aur	" 14.10 " 14.40

Bursa de Budapesta

din 26 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	105.10
" " " 4%	95.—
" " hârtie " 5%	153.50
Imprumutul căilor ferate ung.	153.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.70
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.50
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănățene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hârtie austriacă	85.20
" " " argint austriacă	85.30
" " " aur austriacă	117.25
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
" " " de credit ung.	289.50
" " " " austr.	284.—
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătești	5.94
Napoleon-d'ori	10.02
Mărci 100 imp. germane	62.05
Londra 10 Livres sterlingi	126.75

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 13 Maiu 1886.

Vîndătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Vasmagidi	Gardeli	Porumb	3470	59	7.45	Șlep
Lombardo	Verona	"	3000	62	7.90	"
Cațica	Bloch	"	1300	58 ³ / ₄	7.30	Mag. bilet
Cambano	Feitler	"	1400	61	7.50	"
Marghiloman	Verona	"	2000	60	7.40	"
Cambano	Dreifus	"	2600	60	7.40	"
Thettene	L. Mendl	"	1150	60 ³ / ₄	7.60	Caic
Comerciala	"	"	2200	60 ³ / ₄	7.70	"
Emberico	"	"	4200	58 ¹ / ₂	7.30	"
Politi	"	"	3200	58 ¹ / ₄	7.22 ¹ / ₂	"
Bloch	"	"	2100	61	7.62 ¹ / ₂	"
Grimani	"	"	1500	60	7.55	"
Bach	"	"	700	60 ¹ / ₂	7.55	"
Grimani	"	"	2050	57	7.30	"
Sasu	"	"	600	60 ¹ / ₄	7.55	"
Mathei	Verona	"	2200	61	7.67 ¹ / ₂	Șlep
Perlea	Pauli	Orđ	2000	42 ¹ / ₂	5.60	"

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunciuri de căsătorie,

anunciuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

au apărut până acum:

- Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
- Nr. 8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. Înderătul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
- Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. Un pețitor înderăt. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. Prietinel meu Vîntură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

La Institutul tipografic

în Sibiu, Strada Cîsnădiei Nr. 3

se află de vîndare următoarele tipărituri:

1. Certificate pentru pașaporturi
1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre p. intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommās kimutatās) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
6. Protocoale de zălogire (zalogo-lási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatēki kimutatās 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

[199] 18